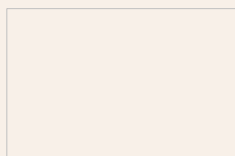

[Obsah čísla](#)

Autor koláží Miloslav Havlíček
Celý můj život je samá práce

Koláž jako specifický výrazový prostředek s nejširším uplatněním se stává součástí umělecké tvorby ve 20. století. Slovo koláž vzniklo z francouzského "collage", označujícího lepení či klížení. Tato umělecká technika nabízí téměř neomezené možnosti při ztvárnění základního námětu: jednou může být papírová, podruhé zase plastická, může využívat i součástí starých užitkových předmětů. Koláž postupem času pronikla do různých oblastí umění, které se mohou i prolínat a vzájemně doplňovat - do literární, divadelní, filmové a televizní tvorby či do videoartu. Uplatňuje se v různých formách užitého umění od knižních obálek a ilustrací přes plakát až po reklamu. Stává se odrazem současného myšlení, pro nějž je charakteristická snaha nacházet souvislosti při spojování různorodých prvků do jednoho celku. Koláž dokáže skloubením složky citové a rozumové diváka nasměrovat k novému vnímání skutečnosti.

Do výtvarného umění koláž vstoupila společně s francouzským kubismem (Pablo Picasso, George Braque), poté pronikla do dadaismu, surrealismu (Max Ernst) a později i do řady dalších směrů. V českém uměleckém prostředí se prosadila již v době kubismu (Emil Filla, Otto Gutfreund, Antonín Procházka), své místo si našla v poetismu (Adolf Hoffmeister) a surrealismu (Jindřich Štýrský a Toyen) a od té doby se stala trvalou součástí umělecké tvorby.

Miloslav Havlíček se narodil v roce 1933 na Žižkově a od roku 1962 žije se svou rodinou na hloubětínském sídlišti. Vystudoval uměleckoprůmyslovou školu a po ukončení studia začal pracovat jako grafik. Téměř čtyřicet let provádí grafické úpravy obálek knih a časopisů, kde zdárně uplatní své ilustrátorství i dobrou znalost dějin výtvarného umění. Kolážím se věnuje přes dvacet let. Pro jeho techniku je charakteristické využití dvou či maximálně tří fragmentů, ze kterých vzniká výsledné dílo. Svých nepřehlédnutelných koláží vytváří jen několik do roka, aby nedocházelo k opakování námětů a aby každá z nich mohla být výpovědí i odrazem doby, v níž autor žije a, jak sám říká, jejímž divákem a pozorovatelem se stává. Základem pro zpracování koláže je velké množství podkladů, které získává většinou ze zahraničních časopisů. Jednotlivé výstřižky a časopisy je nutné dobře zaarchivovat, aby byly připraveny k pozdějšímu užití. V pracích Miloslava Havlíčka se uplatní i reprodukce významných děl světových i tuzemských malířů či fotografií.

Není pochyb o tom, že koláže tohoto výtvarníka mají neopakovatelnou atmosféru, jejímž prostřednictvím pronikáme do světa jeho vnitřních představ. Práce Miloslava Havlíčka dokážou vyjádřit napětí doby a rozpor mezi snem a realitou či zobrazit určitou myšlenku z jiného úhlu pohledu. Koláže v jeho podání jsou něžné a hravé, ale také přinášejí poselství, že je nutné žít a tvořit naplno.

Renáta Rudolfová

Pozvánku na výstavu koláží výtvarníka Miloslava Havlíčka v Galerii 14, která bude návštěvníkům přístupná od 7. 5. do 12. 6., přineseme v příštím čísle Listů.